

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

ד"ר מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת משפטים ה' אלפים תשע"ב תהא שנת ע"ב בגימטריא קסד. [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

עבד עברי הוא בבחינת המלאך מטטרו"ן

הוא בסוד המלאך מטטרו"ן, לכן ההלואה שלו היא בח"י באיר כמגן ט"ט שבמטטרו"ן, והאותיות מר"ן מרמזות על מקום ההלואה. וכן מובא בהקדמת המ'תוק מדבש' לספרא דצניעותא בשם תלמיד האריז"ל שרשב"י היה ניצוץ משה רבינו, וכשם שמושה כתב חמשה חמשי תורה, כך רשב"י כתב חמשה פרקים של ספרא דצניעותא, שכוללים את כל יסודות תורת הקבלה. ומש"ה הוא ר"ת מטטרו"ן שר הפנים. וכן על יד רשב"י במירון קבור רבי יוחנן הסנדלר המרמז על המלאך מטטרו"ן שהוא חנוך שהיה תופר מנעלים. וכן השתלשל בגשמיות שממירון יוצא נחל ששמו נחל עמוד, ומרמז על המלאך מטטרו"ן שנקרא עמוד האמצע.

מובא בלק"ת להאריז"ל (בראשית ע' כח) "והיה שדי בצריך" פרוש פי שדי סוד המזוזה ששם שדי כתוב מאחוריה בעבור שלא יינקו החיצונים הנקראים רע וכו', ועגן מזוזה הוא סוד מלכות. וכן מובא ברבנו בחיי (דברים ו, ט) טעם היותנו כותבין שם של שדי במזוזה וכו', כי ממנו השפע והטוב נכנס אל הבתים. וכן מצינו בזהר (תיקונים סו:) ש'מטטרו"ן בגימטריא שדי. רואים ששם שדי נקרא מטטרו"ן. לפי זה נראה לבאר הפתוב (שמות כא, ו) "והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם". שרוצעים עבד עברי בדלת על יד המזוזה, לסמל שהוא מעגן להמשיך להיות עבד מטטרו"ן שעומד במקום המזוזה.

וכן מצינו בזהר (תיקונים ד:) ש'מטטרו"ן הוא בבחינת צדיק יסוד עולם, ומצינו בזהר (שם קלז.) ש'מטטרו"ן הוא בבחינת יוסף היסוד, ושניהם נקראים נער. וכן הפתוב שנאמר על יוסף כשהיה נער (בראשית מב, כב) "אל תחטאו בילד" בגימטריא מלוי שם שדי"י ש"ן דל"ת יו"ד. וכן מובא ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל (פ' עקב ע' רעה) ובזה תבין גם פן סוד הפתוב והחיות רצוא ושוב וכו', "ושוב" כמגן "שדי" והוא למטה מן החיות והוא פללות כלם. רואים ששם שדי הנקרא מטטרו"ן כולל בתוכו את כל המלאכים ששיכים לעולם היצירה שהוא בבחינת יסוד. וכן שדי"י או מטטרו"ן הם בגימטריא יצירה.

לפי זה נראה לבאר את דברי הזהר (משפטים קה:) ש'עבד עברי עוקר

מובא ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל (משפטים ע' קעב) ש'עבד עברי הוא בבחינת המלאך מטטרו"ן, דמטטרו"ן נקרא עבד. וכשם שיש אחיזה לחיצונים במטטרו"ן, כך מתר לעבד עברי להנשא לשפחה פנענית, ולתת לחיצונים אחיזה בו. וכן מצינו בזהר (פנחס רנה.) ש'מטטרו"ן הוא מלשון מטה, והוא "מטה האלהים שנהפך לנחש", וכן מובא ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל (יחזקאל ע' תטז) שהמלה מטטרו"ן, מתחלקת לטט, רמון. טט בגימטריא ח"י, ובזה אין אחיזה לקלפות. ורמון בגימטריא רצוא, ושם יש אחיזה לקלפות. ועל זה נאמר בגמרא ר' מאיר רמון מצא, תוכו אכל קלפתו זרק, נראה דיש רמז לזה ברש"י (בראשית ה, כד) "ויתהלך חנוך" צדיק היה וקל בדעתו לשוב להרשיע לפיכך מהר הקב"ה וסלקו והמיתו קודם זמנו, דחנוך שנהפך למלאך מטטרו"ן קימת בשרשו ההתהפכות מטוב לרע.

כתוב (ישעי' נב, יג) "הנה ישפיל עבדי ירום ונשא ונבה מאד". ורואים שהמשיח הוא בבחינת עבד המסמל את המלאך מטטרו"ן. וכן מצינו בגמרא (סנהדרין צח:) ש'יסורי המשיח שסובל עוונותיהם של ישראל הם צרעת. ומבאר לדברינו ש'יסורי המשיח שסובל עוונותיהם של ישראל נותנים אחיזה לחיצונים שהם בבחינת צרעת. וכן נער המסמל את המלאך מטטרו"ן, כדבארנו במאמר 'חשמל יציאת', מרמז בפתוב (ויקרא יג, ט) "נגע צרעת" בדלוג שתי אותיות. וכן משיח בגימטריא עבד עברי. וכן שמעתי מהרה"ג ר' צבי פנטון שליט"א ש'עבדי"ם ר"ת דוד בן ישי עבדך משיחך. וכן כתוב על המשיח (ישעי' יא, א) "ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה, וגו', והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע". בארנו במאמר 'חשמל מטה', ששבט הוא מקל. נראה דזאת פונת הפתוב שהמשיח הוא בבחינת עבד המסמל את המלאך מטטרו"ן שהוא בבחינת מטה. וכן מצינו במדרש (ב"ר פה, ט) "ומטן" זה מלך המשיח, "ויצא חטר מגזע ישי", "מטה עזן ישלח ה' מציון". רואים שחטר פרושו מטה. וכן משיח בגימטריא הפתוב (במדבר יז, כ) "מטהו יפרח".

וכן פנימיות התורה שהיא פנימיות הגאולה שבאה מרשב"י, קשורה למלאך מטטרו"ן. כמובא בספר 'ערכי הקדש' (אות ל) שרשב"י

את עצמו משש שנים קדמוניות ונמסר לכן אדם שהוא משש צדדים, ולכן עובד שש שנים. דבארנו במאמר 'חשמל נגעים' שעבד עברי עוקר את עצמו מהיסוד דקדשה ומתקשר עם היסוד דקלפה, ולכן הכתוב "עבד עברי שש" ס"ת שד"י. המסמל את היסוד דקדשה בבחינת עבד, ו"עבד עברי שש שנים" ס"ת שד"י המסמלים את הסטרא אחרא. וכן יוסף היסוד הוא בבחינת עבד עברי. כמו שכתוב (בראשית לט, יז) "בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי".

נראה לבאר דכשם שבארנו במאמר 'חשמל דם' שאדם שנושא אשה הוא קושר אותה אליו דרך היסוד הרוחני שלו, והאשה היא המשך יסוד הבעל למטה ממנו, כך עבד נקשר לאדונו דרך היסוד הרוחני של האדון בבחינת אשה, והוא נהיה המשך היסוד של האדון למטה ממנו, וכפי שמצינו בגמרא (קידושין טז.) **עבד עברי גופו קנוי**, וזה בבחינת אשה שיש לבעלה קנין בגופה, כמובא בגמרא (ברכות כד.) **אשתו כגופו**, ולכן העבד הוא בחינת מטטרון המסמל את היסוד, דכשם שמטטרון הוא בחינת יסוד שיורד למטה במקום שיש לחיצונים אחיזה, כך עבד זה נהיה בבחינת יסוד שיורד למטה למקום שיש לחיצונים אחיזה, כמו שיש אחיזה לחיצונים באשה שהיא המשך החוט של האיש שיורד למטה.

וכן מצינו בגמרא (גיטין לט.) שעבד הוא בחינת אשה, לכן הוא צריך גט שחרור כמו אשה, ואם האדון מת והוא גר שאין לו יורשים, העבד יוצא במיתת האדון כמו שאשה יוצאת במיתת הבעל ואינו צריך גט שחרור. וכן מצינו בזהר (משפטים קה:) שעבד יוצא מבחינת זכר לבחינת נקבה.

נראה דלכן עבד כנעני חיב במצוות כאשה, כמובא בגמרא (חגיגה ד.), דעבד כנעני גם כן מתקשר דרך היסוד לאדונו, וממילא הוא לא גרע מאשה שמתקשרת לבעלה דרך היסוד. לכן דבר זה מעלהו בדרגה ומחילו במצוות כאשה, דעבד עברי אף על פי שנהיה בבחינת אשה של האדון אינו יכול להיות חיב במצוות כאשה מאחר שכבר היה חיב במצוות כאיש, לכן הוא רק יורד בדרגתו הרוחנית, מה שאין כן עבד כנעני בזה שנתחייב במצוות כאשה ונהיה בבחינת אשה של האדון זאת עליה עבירו ולא ירדה. וכן נראה לבאר הטעם שיש מצוה על האדון ליעד אמה עבריה, כמובא בגמרא (קידושין יט.), דכיון שהיא כבר קשורה אליו דרך היסוד בבחינת אשה, ישאנה וינהג בה מנהג אישות כפי שנוהגים באשה. וכן נראה דרבי סדר את הלכות עבדים במסכת קדושין לרמז שהם בבחינת אשה.

מצינו בגמרא (גיטין לח:) שהמוציא עבד כנעני לחרות יורד מנכסיו, ומבאר לדברינו דכשם שאשה נותנת לבעל את הברכה בנכסיו, כי הוא מקבל את השפע להעביר לה, כדבארנו במאמר

'חשמל דם', כך עבד שהוא בחינת אשה נותן ברכה לאדונו, ואם משחררו הוא מפסיד את הברכה.

כתוב (בראשית מד, יז) "האיש אשר נמצא הנביע בידו הוא יהיה לי עבד". בארנו במאמר 'חשמל אות' שהנביע מסמל את היסוד של יוסף שממנו מוזגים את הכוסות שהם בבחינת מלכות, נראה דזה מרמז הכתוב דמי שימצא גביע היסוד בידו, הוא יהיה לי עבד בבחינת מטטרון.

מצינו בזהר (חיי שרה קכד.) "ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו וגו'", מהו "אל עבדו", אמר רבי נהוראי עבדו של מקום, הקרוב לעבודתו, ומי הוא זה, מטטרון, "המשל בכל אשר לו", שנתן לו הקב"ה ממשלה על כל צבאותיו, וכו', "שים נא ידך תחת ירכי", זהו אור הנשפע מן הנשמה. נראה דזההר מרמז שאברהם פעל להביא את שפע הזווג ליצחק, מהיסוד הרוחני. לכן הוא השביע את העבד המרמז על מטטרון, שהוא היסוד שביא את שפע הזווג ליצחק, ולכן השביע אותו באיבר היסוד, "תחת ירכי", לרמז שהיסוד מביא את השפע. וממשיך שם הזהר (קלא:): "ה' אלהי השמים הוא ישלח מלאכו", זה מלאך הברית, ורואים שאברהם פעל דרך היסוד. וכן הכתוב (בראשית כד, ז) "הוי"ה אלהי השמים הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת" ר"ת **יהלום**. שהוא בגימטריא שמות הנו"ה אדנ"י, ומסמל את היסוד, כדבארנו במאמר 'חשמל מילה'. וכן נראה דיש רמז בכתוב שאמר העבד (שם מח) "**ואברך את ה' אלהי אברהם אשר הנחני בדרך אמת**", דמדת האמת היא מדתו של יעקב שהוא עמוד האמצע. ואליעזר הודה למדה זו שפעלה להמציא את השדוך ליצחק. וכן מובא בספר 'דורשי רשומות' (ע' קפה) בשם ספר 'תורת אמת' שהכתוב (שם יב) "הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם" ס"ת בגימטריא יוסף.

וממשיך הכתוב (בראשית כד, מב) "**ואבא היום אל העין וגו'**". כיון שאליעזר זכה למלאך ה' שילוח אותו, לכן זכה למדרגת העין, "**ואבא היום אל העין**", דהעין מסמלת את המלאכים כדבארנו במאמר 'חשמל עין'. ולכן היתה לו קפיצת הדרך כמובא ברש"י שם, דדרך מסמלת את היסוד, כדבארנו במאמר 'חשמל דם', וכיון שאליעזר היה קשור עם הדרך הרוחנית, קפצה לו הדרך הגשמית. וכן מובא בזהר חדש (תיקונים קכג:) שקפיצת הדרך נעשית דרך האות ו' המסמלת את היסוד. וכן מובא בספר 'דורשי רשומות' (ע' צב) בשם ספר 'אך פרי תבואה' שהכתוב "**ואבא היום אל העין**" ר"ת שם אה"ה המסמל את ספירת הדעת ששיכת לעמוד האמצע.

ניתן לקבל את המאמר המלא בבקשה לכתובת המייל דלקמן

הקדמה למאמר 'קץ הגאולה'

הַרְמָזִין בתחלת מאמר הגאולה מרחיב ומשבח את מעלת הגימטריאות והרמזים שיוצאים מפסוקי התורה, שיש דברים שהתורה אומרת אותם דוקא ברמז ולא בדרך אחרת, כי זאת הדרך ללמד ענינים אלו. וכן כל ענין הגאולה העתידה איננו מפורש בתורה, רק ברמז, כי ענינים אלו נלמדים בדרך זו. ככל שאנו מגלים עוד ועוד רמזים בתורה על עניני הגאולה, להראות איך כל מה שקורה בעולם קשור עם תהליכי הגאולה, ונלאו דוקא תאריכים] זאת דרך האמת בלמוד ענינים אלו. וכן מובא בשם הגר"א על הפסוק (ישעי' מ, ד) **"כָּל גֵּיא יִנְשָׂא"**, שלעתיד לבא תנשא ותתרומם מאד תורת הרמז. ובאר הרמ"ז שליט"א כיון שכל ענין הגאולה בא מתורת הרמז, לכן בזמן הגאולה תתרומם ותתנשא מאד תורת הרמז בקרב ישראל. וכן אותיות רמ"ז סמוכות לאותיות נח"ש שהוא בגימטריא משיח. וכן רמז אותיות זמר, המסמל את הגאולה שיזמרו את הערלה, ויזמרו לה'. כמובא במדרש (שהש"ר ב, לב) **"עת הזמיר הגיע זמנו של ישראל להגאל, הגיע זמנה של ערלה להזמר, הגיע זמנה של מלכות כותים שתכלה הגיע זמנה של מלכות שמים שתגלה. וקול התור נשמע בארצנו"** זה קולו של מלך המשיח. וכן רואים בירושלמי שאומר גימטריא בענין שמותיו של המשיח (ברכות יז). **רבי יהושע בן לוי אמר צמח שמו, ר' יודן בריה דר' אייבו אמר מנחם שמו, אמר חנינה בריה דר' אבהו ולא פליגי חושבניה דהדין כחושבניה דהדין הוא צמח הוא מנחם.**

ויתכן שהשתלשל בגשמיות שרוחות המלחמה בין אדום לפרס, הם סביב מקום שנקרא מיצרי הורמוז, המרמזים על ענין הרמז שבו תלויה הגאולה. ויש איומי מלחמה בחדש תמוז, שדומה להורמוז. ומיצרי הורמוז, מרמזים על ימי בין המצרים. והראוני דבר מבהיל בספר 'כלי פז' מבעל הכלי יקר' שהיה ראש הרבנים בארץ ישראל לפני כארבע מאות שנה (ישעי' לד) **שה"זבח לה' בבצרה"** שיהיה במלחמת גוג ומגוג יתרחש במקום על יד בצרה ששמו הורמוז. ונביא את דבריו **"כי זבח לה' בבצרה וטבח גדול בארץ אדום, ויורדו ראמים עמם ופרים עם אבירים וגו', כי יום נקם לה' שנת שלומים לריב ציון"**. ואמר **"ויורדו ראמים עמם וכו'", להגיד שהרבה מלכים משאר האמות יתחברו עם אדום לעזרם.** **"כי זבח לה' בבצרה"**, מדינה יש רחוק מבבל שמה בצרה, והיא בין גבול אשור ופרס ובין גבול ארץ אדום, הורמוז, והיא היום תחת ממשלת הישמעאלים. וברוך היודע אמתתם של דברים, אולי יהיה דרך שם המלחמה באחרית

הימים". מה שכותב שהורמוז היא בגבול אדום אשור ופרס, אין הכוונה דוקא שיושבת על הגבול, אלא שיש לאדום ואשור ופרס ענין במקום הזה ומשתמשים בו. והוסיף הרה"ג ר' יעקב גפנר שליט"א שהמשך הכתוב משמע שכל האזור יהפך לזפת בוער, ומתאים מאד לאזור זה שמלא בנפט שהוא כזפת. ונביא את לשון הפסוקים (ישעי' פרק לד) **"קרבו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלאה תבל וכל צאצאיה: כי קצף לה' על כל הגוים וחמה על כל צבאם החרימם נתנם לטבח: וחלליהם ישלכו ופגריהם יעלה באשם ונמסו הרים מדמם: ונמקו כל צבא השמים ונגלו כספר השמים וכל צבאם: בול כנבל עלה מגפן וכנבלת מתאנה: כי רותה בשמים חרבי הנה על אדום תרד ועל עם חרמי למשפט: חרב לה' מלאה דם הדשנה מחלב מדם פרים ועתודים מחלב פליות אילים כי זבח לה' בבצרה וטבח גדול בארץ אדום: ויורדו ראמים עמם ופרים עם אבירים ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב ידשן: כי יום נקם לה' שנת שלומים לריב ציון: ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה לזפת בערה: לילה יומם לא תכבה לעולם יעלה עשנה מדור לדור תחרב לנצח נצחים אין עבר בה".** והוסיף הרה"ג ר' יצחק ברנדייס שליט"א שמצינו ב'פרקי דרבי אליעזר' (פרק כט) שחלק ממלחמת גוג ומגוג יתרחש על הים, ומתאים מאד למיצרי הורמוז. ומובא שם שאחרי המלחמות האלו יעלו לארץ ישראל, ונביא חלק מלשון המדרש: **רבי ישמעאל אומר שלשה מלחמות של מהומה עתידין בני ישמעאל לעשות בארץ באחרית הימים אחת ביים וכו'. ומשם בן דוד יצמח ויראה באבדן של אלו ואלו, ומשם יבא לארץ ישראל שנקאמר "מי זה בא מאדום"**. והוסיף הרה"ג ר' י' ש' צור שליט"א שהורמוז בגימטריא טהרן בירת אירן, או אפגניסטן שהיא בת ברית של אירן. ויש אומרים שנקמצאים שם מעשרת השבטים. וכן טהרן מרמזת על טהרת העולם וגאלתו שתתחיל מהמקום הזה, כשיכלו את הרשעים שם. והוסיף הרה"ג ר' ד' לב שליט"א שהורמוז במלוי האותיות ה"א ו"ו ר"ש מ"ם ו"ו ז"ן בגימטריא יהא שמו הגדול מבורך.

וביתר עמק בענין תורת הרמז מצינו בזהר (בלק רב) דברי תורה יש בהם פשט דרוש רמז וסוד. הזהר נוקט הסדר של פשט דרוש רמז סוד לרמז שהדרוש והרמז מחברים בין הפשט לסוד. היינו שדרך הדרוש והרמז אפשר לבאר את הפשט על פי הסוד. וכן מובא בספר 'ערבי נחל' (פרשת נשא) שפשט רמז דרוש סוד הם כנגד העולמות אצילות בריאה יצירה עשייה. ורואים שבשביל לעלות מעולם העשייה שהוא בבחינת פשט, לעולם האצילות שהוא

בבחינת סוד, צריך לעבור דרך עולמות הבריאה והיצירה שהם בבחינת דרוש ורמז. וכן מצינו בזהר חדש (בראשית ג.) גימטריאות וחסבון וכו' משם נכנס האדם לדעת למעלה. וזה לשון הרמ"ק בספרו 'פרדס רמונים' (ע' סח): 'ידעת סודות תורתנו הקדושה הוא על ידי הצרופים, והגימטריאות, והתמורות, וראשי תבות, סופי תבות, ותוכי אותיות, וראשי פסוקים, וסופי פסוקים, ודלוג אותיות וצרוף אותיות. רואים שידיעת סודות התורה היא דרך תורת הרמז. וכן גימטריאות בגימטריא תפיר, כי הם תופרים את חלקי התורה. וכן ידיעת סודות התורה היא דרך תורת הדרוש ואגדות חז"ל, כמובא בספר ה'תניא' (אגה"ק כג) בשם האריז"ל שרוב סודות התורה גנוזים באגדות חז"ל. וכן מובא בפרוש הגר"א על הזהר (פקודי רנד): הגדות שהן בש"ס, כמו המעשים דרבה בר בר חנה וסנחריב, בהן גנוז כל האורה והתורה, כל רזין דאורייתא. ואם נחלק את הפרד"ס לספירות יוצא שלמוד הסוד הוא כנגד אות י' של שם הוי"ה, בבחינת חכמה. למוד הדרוש הוא כנגד אות ה' של שם הוי"ה בבחינת בינה. למוד הרמז הוא כנגד אות ו' של שם הוי"ה בבחינת יסוד שכולל ו' ספירות. ולמוד הפשט הוא כנגד אות ה' אחרונה של שם הוי"ה בבחינת מלכות. וכיון שמובא ב'שער הפננות' להאריז"ל (קריאת שמע ח"א ע' קפא) כל גאולה הוא ביסוד, לכן הגאולה תלויה בתורת הרמז, שדרכו עולים לסוד. וכן מצינו בזהר (בראשית כט): חיים תלויים בבו ישי, ובנאו ונמשכים לו, ובהם שולט בכל, והארץ ממנו נזונה. רואים שהמשיח ישפיע פרנסה דרך האות ו' ובכח זה הוא שולט בכל. וכן רמ"ז אותיות זר"ם המסמל את השפעת היסוד כמו שכתוב (יחזקאל כג, ט) "וזרמת סוסים זרמתם". וכן זרם עה"כ בגימטריא רמ"ח, דהשפעת היסוד כוללת את כל הרמ"ח אברים כדבארנו במאמר 'חשמל תורה'. ולכן האותיות נח"ש באות אחרי אותיות רמ"ז או זר"ם, כי הנחש הוא בבחינת ערלה המתלבשת על היסוד.

כתוב (בראשית יח, לג) "וילך ה' באשר פלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו". ומבאר רש"י "ואברהם שב למקמו" וסתלק הדין וסתלק הסגור, והקטגור מקטרג, ולפיכך ויבאו ב' המלאכים סדומה להשחית". נראה דפסוק זה מרמז על זמן הגאולה שאברהם המסמל את מדת החסד לא יכול יותר לעכב את הפרענות של סדם והרשעים בעולם, והגיע יום הדין הגדול, לכלות את הרשעים ולהוציא מסדם את נשמת דוד המלך שמרמז על הגאולה. וכן הכתוב "ואברהם שב למקמו". בגימטריא תשע"ב, ו"שב" הוא שבעת בארמית, היינו תשע"ב. והוסיף הרה"ג ר' י, ש, צור שליט"א ש"סדומה להשחית". בגימטריא זמן ביאת משיח. וכן מובא בספר 'באר מים חיים' (וירא) "ואברהם שב למקמו" באשר היה סוף דברו לאברהם לומר אם ימצא עשרה לא ישחית, וכשלא מצא על כל פנים הציל הצדיקים הוא לוט ואשתו שהיו צדיקים בתוך העיר,

ומה גם שבזכותו ניצול גם עיר אחת היא צער, והפל בגדל חסדו וטובו, ועל פו "ואברהם שב למקמו" שאברהם שב למקום החסד הגדול לראות לעשות חסד להוסיף מאשר עשה עד עתה בכל היכלת פי ראה את מעשה ה' הגדול והנורא ברב חסדיו". וכן מובא בספר 'תפארת שלמה' (פורים) "וילך ד' באשר פלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו". "פלה" רומז לספירת מלכות שנקראת פל"ה. "ואברהם שב למקמו" שעלה במדרגה גבה בחינת פת"ר עולם הנסתר.

מצינו במדרש (פסיקתא רבתי טו) אמר ר' ברכיה "וטבח גדול בארץ אדום", "אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש וגו'", היא ודוקסיה ואפרכוסיה ואיסטרטיליה הונך ועזבוניך וגו'. אמר רבי שמואל בר נחמן לפי שבעולם הזה אכלתם אותו בחפזון אבל לעתיד לבא, מה פתיב "פי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו פי הלך לפניכם ה' ומאספתם אלהי ישראל". (ישעיה נב, יב) רואים שמצב הגלות האחרון שאסור לדחוק אותו, נקרא "נא ובשל מבשל", שהשפעות הגאולה עדין לא מוכנות. ומצב הגאולה נקרא "צלי אש", שהפל מוכן לסעדה. וכן הכתוב (שמות יב, ט) "נא ובשל מבשל" עם האותיות והכולל בגימטריא תשע"ב.

מצינו במדרש (ב"ר עה, ו) 'שור' זה משיח מלחמה שנאמר "בכור שורו הדר לו", 'חמור' זה מלך המשיח שנאמר "עני ורכב על חמור". ומבאר ה'שם משמואל', (וישלח תרפ"א) שור זה משיח מלחמה משיח בן יוסף, וחמור זה משיח בן דוד שנאמר עני ורכב על החמור. רואים ששור וחמור זה סוד חבור שני המשיחין, וכן שור וחמור עם האותיות והתבות והכולל בגימטריא ה'תשע"ב. דשנה זו היא סוד חבור שני המשיחין, יסוד ומלכות. וכן המספר 772 מתהפך למספר 277 שהוא המספר של עזר או זרע שמסמלים חבור יסוד ומלכות, כמובא בזהר (תיקונים קכט): שהאשה נקראת עזר, לאחר הזיווג כשמקבלת את הזרע מהבעל, והזרע נהפך להיות אצלה עזר. והוא גם המספר של (ישעי' ט, ו) "לסרבה המשרה ולשלום אין קץ על פסא דוד ועל ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם". ומצינו בזהר (תיקונים ט.י) שפסוק זה מרמז על ההשפעה למלכות. וכן הכתוב (ירמי' ב, כא) "פלה זרע אמת". בגימטריא תשע"ג.

ובענין התהליך של מאה שנה הוסיף הרמ"ז שליט"א שהמספר מאה הוא הסוד של בית המקדש, שהיה מאה אמה, על מאה אמה, בגובה מאה אמה, כמובא במשנה (מידות ד, ו, ובתוספות י"ט שם). וזה גם הסוד של מאה אדנים, ומאה ברכות. ונראה לבאר על פי הגמרא (סנהדרין ק.) "ואולך אתכם קוממיות", רבי יהודה אומר מאה אמה כנגד היכל וכתליו. רואים שסוד הגאולה הוא באותו סוד של המאה אמה של בית המקדש. כנגד היכל וכתליו. וכן מצינו במדרש (ב"ר יב, ו) אמר רבי אבהו באותה

השעה גרעה קומתו של אדם הראשון ונעשית של מאה אמה. ומבאר המהר"ל (גור אריה דברים ד, לה) בפאשר חטא האדם מעטו והעמידו על מאה אמה, ורצה לומר אף על גב שמעט ממנו הצלם האלקי שראוי לו, לא בטל לגמרי, רק שמעט אותו ונשאר ענין אלהי מה, לפיכך אמר שהעמידו על מאה אמה כי מאה אמה יש לו סגלה שאין בכל המספרים, כי המאה סכום מספר שהוא מאה ולא תמצא בו חלק כלל. רואים שהגבה של מאה אמה של אדם הראשון לאחר החטא, מסמל ענין אלהי. ואת הסוד של מאה אמה מצינו בזהר (קרח קעט). שכינה עליונה ותחתונה בשתיקה צריך ליחד את הקדוש ברוך הוא, אמה של שניהם מדה של שניהם, "מאה באמה", אמה באותיותיה מאה, והיא בהפוך אותיות הא"ם. הזהר מרמז שאותיות אמה מאה הא"ם, מסמלים את השכינה העליונה שם אה"ה ושם הו"ה, ושכינה תחתונה שם אדנ"י. דאמה היא היסוד שמחבר שם אה"ה לשם הו"ה ושם הו"ה לשם אדנ"י. וכשהוא בבחינת יסוד הוא נקרא אמה, וכשהוא יורד למטה למלכות הוא נקרא מאה דהמלכות שלמטה שיכת למספר עשר, ועשר כפול עשר הם מאה. וכן שמעתי מהרה"ג ר' אליהו נחמני שליט"א שמא"ה ר"ת מהכח אל הפעל. וכן בחינת האם מצינו בזהר (תרומה קכז): שאמא עלאה משפיעה דרך אותיות סמ"ך וס' סתומה שביחד הם מאה השפעות כמנין אותיות אלו. וכן מובא בפרע"ח להאריז"ל (הזמירות ע' קמז) שאמה בגימטריא שמות אה"ה הו"ה, דאמה היא היסוד שמחבר שני שמות אלו. וכן מאה אמה בגימטריא שמות הו"ה אדנ"י, דחבור שמות הו"ה אדנ"י הוא בבחינת חבור אמה ומאה.

נראה דלכן דניאל זכה להיות הנביא על זמן הקץ של חבור משיח בן יוסף עם משיח בן דוד. דניאל היה בבחינת עטרה שביסוד שמחברת את שני המשיחין, כמובא בספר הפליאה שדניאל אותיות אילן ד'. אילן המסמל את היסוד, המשפיע לד' המסמלת את המלכות. וכן מצינו בגמרא (מגילה שם) שדניאל כל דברי המלכות נחתקין על פיו. וכן מצינו במדרש (במדב"ד יג, ד) שדניאל נמשל לאריה המסמל את המלכות, יבא אריה ויציל אריה מפי אריה. וכן מובא בספר הפליאה שם שדניאל הוא אותיות לאדנ"י. דניאל משפיע את השפע לשם אדנ"י המסמל את המלכות. וכן כשדניאל התפלל לה' שייבנה את בית המקדש, כתוב (דניאל ט, יז) "והאר פניך על מקדשך השמים למען אדנ"י". וכן מצינו במדרש קשר מיחד בין דניאל לבית המקדש. (תנחומא בראשית ה) דניאל ראה בנין בית ראשון, וראה חרב, וחזר וראה בנין בבנין בית שני. וכן מצינו באבות דרבי נתן (ד, ה) דניאל היה מתקן את הכלה ומשמחה ונותן פרוטה לעני ומתפלל. ורואים שדניאל

היה משפיע לכלה ולעני המסמלים את המלכות. וכן דניאל נקרא בשם פלאב, וכלאב בגימטריא אבן המסמלת את המלכות.

כתוב (דניאל יב, ד) "ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר עד עת קץ ישטטו רבים ותרכה הדעת". ורואים שבזמן הקץ "ישטטו רבים ותרכה הדעת". וכפי שמבאר המצודת דוד' שם בבא העת אז יפקחו עיני כל להבין רמזי זמן הגאולה. וכן "סתם הדברים" עם האותיות והמלים בגימטריא תשע"ב. וכן מצינו בזהר (וירא קיח) אמר לון רבי שמעון, לית רעותא דקב"ה בדא דיתגלי כל כן לעלמא, וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפלו רביי דעלמא זמינין לאשפחא טמירין דחכמתא, ולמנדע ביה קצין וחושבנין, ובההוא זמנא אתגליא לכלא. היינו שקרוב לזמן הקץ ידעו אותו כלם, אפלו

ילדים קטנים. וכן מובא בלקוטי מוהר"ן (קפז) וכשהוא מאמין בהצדיק ונותן עיניו ולבו על דברי הצדיק, על כל דבור ודבור, כי מאמין שכל דבריו אמת וצדק, ובכונה מכוננת אזי אחר כן, כשפא לביתו, כל מה שייאמר אותו, הוא מסתפל היטב על כל דבר שייאמר לו, ומבין למפרע בדברי הצדיק שדבר עמו בהיותו אצלו, שזה היתה פונת הצדיק שרמז לו בתוך דברים שדבר עמו, וכן כל דבר ודבר שייזדמן לו. וכן מצינו אצל הנביאים שבעת שאמר הנביא הנבואה היתה ברמז, ולא היו מבינים נבואתו בפרוש על מה מרמז, ואחר כן כשנותקים דברי הנביא, היו יודעין למפרע שנותקים דברי הנביא שהתנבא ורמז על זה מקדם, והבינו דברי הנביא למפרע, שהתכונן על זה, וכמו שמצינו בדניאל שמרמז על סוף קץ הגאולה, ועתה הדברים סתומים, כמו שכתוב שם "סתם הדברים וחתם", כי אין אדם יודע עתה אין מרמז שם זמן הגאולה, אבל לעתיד אם ירצה השם כשיקיים הדברים ויגיע קץ האמת ויבוא משיחנו, אזי ידעו למפרע אין שמרמז בדבריו זמן הקץ. והוסיף הרה"ג ר' יששכר ברג שליט"א שלשונו של רבי נחמן מרמז שם זמן הגאולה עם המלים בגימטריא תשע"ב. וכפי שבארנו ש"סתם הדברים" עם האותיות והמלים בגימטריא תשע"ב. והוסיף הרה"ג ר' י. ש. צור שליט"א ש"קץ ישטטו רבים" בגימטריא ה' תשע"ב.

וכן הכתוב (מלאכי ג, ז) "שובו אלי ואשובה אליכם בגימטריא ה'תשע"ב. והוסיף הרה"ג ר' יצחק זילברמן שליט"א שתשע"ב מרמזת בפסוק (דברים ד, ל) "בצר לך ומצאונך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהיה אלהיך ושמעת בקלו". והוסיף הרה"ג ר' י. ש. צור שליט"א שתשובה מאהבה עם האותיות והכולל בגימטריא ה' תשע"ב.

מכתב

מאת הרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א

ט"ז בשבט תשע"ב

לכבוד עורך העלון 'סוד החשמל' וכו'

אני שולח לכם טבלה שמצאתי על מרן הגר"ש אלישיב שליט"א ה' ישלח לו רפו"ש מן השמים בתושח"י. נא לפרסם את המכתב לזכותו. המילים הרה"ב אלישיב מופיעים בדילוג יחיד בתורה בפרשת קרשי המשכן והארון, והדילוג הוא מ"ח אותיות כנגד מ"ח קנינים שהתורה נקנית בהם. וכנגד מ"ח קרשי המשכן. הפסוקים הם בדיוק בפסוקים שחז"ל לומדים מהם שתלמיד חכם צריך להיות תוכו כברו כמו הארון שהוא זהב טהור בפנים ומבחוץ, וכמו כן אמות שבורות לרמז על תלמיד חכם שיסתפק במועט.

ב	לו: כו
ב	לו: כז
ב	לו: כט
ב	לו: כט
ב	לו: ל
ב	לו: לא
ב	לו: לב
ב	לו: לג
ב	לו: לד
ב	לו: לה
ב	לו: לו
ב	לו: לז
ב	לו: לח
ב	לז: א
ב	לז: ב
ב	לז: ג
ב	לז: ג
ב	לז: ה
ב	לז: ו
ב	לז: ח
ב	לז: ח

אמרו המקובלים שכל מנהיגי הדור האחרון הם משורש משיח בן יוסף, ובודאי מרן הגר"ש ששמו יוסף, וכן שלום הוא יסוד בבחינת יוסף כידוע. בנוסף רואים בטבלה, **תיבות משי"ח הצד"ק שלו"ם אמ"ת**. הדילוג **משי"ח** הוא **בשש** אותיות המרמז על משיח בן יוסף ששייך למספר שש. הדילוג **הרב אלישיב** במספר **מ"ח** מרמז על האות הראשונה והאחרונה של **משיח**. וכן יוסף שלום בן חיה מושה ר"ת **משי"ח**. ו**אלישיב** עם האותיות בגימטריא **משיח**. וכן **אלישיב** מרמז על הגאולה, ששם **אל** המסמל את החסד שגואל, **ישיב** יוגאל את ישראל בב"א. וכן **אליש"ב** ר"ת אחכה לו בכל יום שיבא. ור"ת הכתוב [בראשית מה, ט] **"כֹּה אָמַר בְּנֵי יוֹסֵף שְׁמֵנִי אֶלְהִים לְאֹדוֹן"**. וכן מקום מגוריו ברחוב **חנן**. **"עַתָּה לְחֻנָּה כִּי בָּא מוֹעֵד"**. וכן יום הולדתו **א' ניסן** הוא זמן של גאולה. וכן ידוע שיש מכתב מסבו בעל ה'לשם' עליו שהוא ינהיג את עם ישראל עד ביאת המשיח. והוסף הרה"ג ר' דוד כץ שליט"א **שיוסף שלום בן אברהם חיה מושה ר"ת משי"ח ב"א**. והוסף הרה"ג ר' מ' ח' ש' שליט"א **שיוסף שלום** בגימטריא שמו של משיח בן יוסף, **נחמיה בן חושיאל** עם האותיות. והוסף הרה"ג ר' ג' ש, צור שליט"א **שיוסף שלום בן חיה מושה** בגימטריא הכתוב המרמז על הקץ **"וַיִּכְלְוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם"**. וזה גם המספר של **מקומך מלכנו תופיע**. [התקבל מהרה"ג ר' ד' לב שליט"א].

והוסף הרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א שרבינו **יוסף שלום אלישיב** עם המילים בגימטריא הכתוב [איוב כח, ג] **"קֶץ שָׁם לַחֲשָׁד"**. וכן רבנו **יוסף שלום אלישיב** ר"ת **א"ש** המסמל את יוסף, כמובא בלק"ת מהאריז"ל [בלק ע' רכח] שהיסוד נקרא איש. וכן **א"ש** ר"ת **אמצע** למין שמאל הנכללים ביסוד. וכן כתוב **"איש צדיק"**. ונביא את דברי האריז"ל שם לראות עוד רמזים: **"וקם שבט מישראל", שהוא היסוד, ושבט גימטריא איש, כי יסוד זעיר אנפין נקרא איש**. ורואים שהאריז"ל מפרש את הפסוק בנבואת בלעם שמדבר על הגאולה **"וקם שבט מישראל"**. שהקימה תהיה דרך בחינת **"שבט"** שהוא בגימטריא **א"ש** המסמל את היסוד, וכן נביא מה'אור החיים' על הפסוק הזה **ש"וקם שבט"** הוא משיח בן יוסף. ובארנו שא"ש ר"ת של יוסף שלום אלישיב. וכן **"שבט"** מרמז על החודש הנוכחי שבו הרב חלה, חודש **שבט**. שנקרא **שְׁבֵט** מלשון **שְׁבֵט**, שהוא יסוד. וכפי שמובא בספר יצירה שחודש שבט נוצר באות צ' המסמלת את היסוד, וכפי שמאריך הפרי צדיק מדוע שובב"ם הם בחודש שבט. ונביא חלק מדברי ה'אור החיים': **כנגד גאולת אחישנה היא באמצעות זכות ישראל, אמר "דרך כוכב", וכנגד גאולת בעתה, אמר "וקם שבט מישראל", פירוש שיקום שבט אחד מישראל כדרך הקמים בעולם דרך טבע. עוד רמז במאמר "דרך כוכב מיעקב", על משיח בן דוד הרמוז בכוכב כנוצר, ואומרו "וקם שבט מישראל", ירמוז על משיח בן אפרים.**

כל זה נכתב במטרה לחזק את התפילות לרפואתו של רבנו יוסף שלום בן חיה מושה שהרי על משיח בן יוסף נצטוונו להרבות בתפילה. ומכוונים עליו בכל תפלה בברכת בונה ירושלים.

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים
 ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד נא להשאיר הודעה בתא קולי 0573109982.
 או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il
 ניתן לקבל בדואר אלקטרוני את מאמר צניעות האישה [סוד חיי האישות לאור הקבלה לנשואים בלבד], או את הגליון השבועי, או את מאמר קץ הגאולה בתשע"ב כ300 ראיות על ביאת המשיח בקרוב.
 לשלוח בקשה למייל fish@neto.net.il